

بسمه تعالی

جلسه عمومی مادران دبستان یک چهارشنبه ۱۴۰۲/۹/۲۹

دکتر علی بخشی:

باور در کارها باعث انجام قطعی آن کارها و استمرار می شود. در مورد نیازها نیز همینطوری هستش، وقتی که ما به دنبال نیازها و امیال خود هستیم یعنی با یک باوری دنبال رفع آنها می گردیم و هدفی داریم. وقتی ما باور داریم که مثلاً در شأن خانواده ما نیست که در برخی مکان ها حاضر شویم، قطعاً آن کار را انجام نمی دهیم و در آنجا حاضر نمی شویم زیرا باور داریم. باورهای ما معمولاً از دوران کودکی به آرامی شروع به شکل گیری می کنند، برخی از آنها را خودمان به مرور و در اثر تجربه کسب می کنیم و بخش دیگری را هم جامعه و تربیت خانواده به ما منتقل می کند. این باور ها در ما شکل می گیرد و تبدیل به تفکر می شوند.

* بیشتر اوقات باورهای ما در بخش ناخودآگاه ما ثبت می شوند و ما دسترسی مستقیمی به آن بخش نداریم ولی در عوض تفکرات ما در بخش قابل دسترس تری قرار دارند. وقتی من در مورد یک باور فکر می کنم درباره ی آن احساسی پیدا می کنم حال این احساس می تواند ترس، اطمینان و ... باشد و بر اساس اینها رفتار ما شکل می گیرد. گاهی ممکن است که نیاز باشد برای اصلاح رفتار و تفکر، باور های قبلی خود را کنکاش و عوض کنیم تا خودمان و فرزندانمان دچار آسیب نشویم و مسیر درستی را پیش بگیریم. وقتی یک رفتاری شکل می گیرد که نیاز به یک مورد بیشتر از بقیه است. اگر من به نیاز های کاذب خودم بیشتر از حد اهمیت بدم ممکن است باعث تنوع طلبی، عدم آرامش و اضطراب می شود.

* یکی از اتفاقاتی که بین فرزندان این نسل دارد رخ می دهد یندرم مصرف گرایی است. برای مثال دانش آموز ۷ ساله با نشان دادن وسایل خود به باقی دوستانش قصد تفاخر دارد یا نوجوانی با پوشیدن یک برند معروف و گران قیمت لباس، خود را از دیگر دوستانش برتر می داند. دانش آموزی از اینکه از هر وسیله چند عدد و به مقدار اضافه داشته باشد لذت می برد و دانش آموزی که نمی خواهد با دوست ساده پوش خود رفت و آمد کند. اینها نمونه ای از موارد مصرف گرایی فرزندان در جامعه امروز است در صورتی که در جامعه گذشته اصلاً این نوع از خرید کردن یا فخر فروشی وجود نداشته و مردم در ارتباطات ساده تر برخورد می کردند برای مثال والدین برای فرزندان خود لباس را چند سایز بزرگتر می گرفتند تا بعداً هم بتوانند استفاده کنند. اگر ما بخواهیم تا آخر عمر هم به خواسته های کاذب و بیهوده جواب بدهیم هیچگاه تمام نمی شوند.

* یکی از پیامدهای خواسته ها و نیازها که امروزه اکثر خانواده ها با آن روبرو هستند، فرزند پرتوقع و متوقع هستش.

این فرزندان هیچگاه به چیزی که تهیه یا برای آنها خریده می شود راضی نیستند و این خواسته ها لزوماً در موارد مالی نیست و حتی والدین نیز هرچقدر وقت بگذارند باز هم هیچکدام از والدین یا فرزندان راضی نیستند. آن دسته از والدینی دچار این مشکل می شوند که فرزندان خود را در دارایی و پاداش غرق می کنند در صورتیکه فرزند آنها همه آن اشیاء را به مقدار کافی دارد. والدینی که شاغل هستند نیز برای جبران کمبود حضور خود و یا والدینی که به هر قیمتی می خواهند فرزندان خود را شاد نگه دارند نیز دست به خریدهای افراطی و جوایز بیش از حد می زنند. والدینی که خودش در فقر بزرگ شده باشد سعی می کند جای خالی گذشته خود را برای فرزند خود پر کند. اولین چیزهایی که فرزندان یاد می گیرند تشکیل دهنده هویت آنهاست و تأثیر زیادی روی آنها دارد. اگر ما فرزند متوقعی داریم باید برای درمان آن کاری کنیم. دو دسته راهکار وجود دارد به اسم عملیاتی یا مستقیم و غیرمستقیم یا طولانی مدت.

ما باید در نظر داشته باشیم که حتی اگر با شوهر خود در امر تربیت اختلاف داریم هم نباید اقتدار او را در خانواده با مشکل مواجه کنیم زیرا اگر اقتدار پدر زیر سوال برود، در بحث تربیت مشکل ایجاد می شود. ما باید با فرزند خود در مورد موضع مورد نظر که باید اصلاح شود به توافق رسیده و صحبت کنیم و اشکالات را با لحن مناسب به او بگوییم چون شاید به چشم او مشکل نیاید. در جلسه خانوادگی همه اعضا از جمله والدین و فرزندان باید حرف بزنند و نظر خود را بیان کنند و حتی با روش مناسب همدیگر را نقد کنند بعد از اینکه راه حل مناسب انتخاب شد همه اعضا موظف هستند تا آن را انجام دهند البته این راه عملی است و ما راه غیرعملی مانند باور داریم و آیا من به عنوان یک والد چه باوری را به فرزند خود منتقل کردم و آنچه که منتقل کردم آیا مناسب بوده یا ضدارزش بوده است. یکی از چیزهایی که باعث شکل گیری باور خوب در فرزندان می شود، الگوگیری از زندگی انسان های نیک و موفق و انبیا هستش که خیلی می تواند مفید باشد.

دکتر اردیبهشت:

گفت و گو مانند معجز است و بسیاری از ما تصور می کنیم که داریم گفت و گو می کنیم ولی در واقع درست این کار را انجام نمی دهیم، البته که صحبت می کنیم و بیشتر با حالت مجادله است تا گفت و گو. والدین محترم برای جلسه آینده در مورد بحث لذت و خوشبختی جست و جو کنند تا راحت تر ارتباط آن را با موضوع نیازها و خواسته ها بدانند تا با ذهن آشنا در جلسه حاضر بشوند. ما تا توانمند نشویم هرچه جلسه شرکت کنیم و گوش کنیم فایده ای نخواهد داشت. ما در عملکرد باید مطابق با فضای مدرسه عمل کنیم و متفاوت از جاهای دیگر و متناسب با شرایط مدرسه مراسمات را برگزار کنیم.

استاد بنی جانی:

طرح ۲۰ شب، ۲۰ کتاب: دانش آموزان پایه اول هرشب و پایه دوم و سوم یک شب در میان یک کتاب را به منزل ببرند و هدف طرح ایجاد انس و علاقه به کتاب است. متأسفانه سرانه مطالعه امروزه در جامعه بسیار پایین است و

فضای مجازی نیز این مشکل را بیشتر کرده در صورتیکه وقار موجود در کتاب و رسیدن به اهداف تربیت کتاب به هیچ وجه در رسانه‌های مشابه قابل مشاهده نیست. ما بنابراین نداریم که فرزندان با مطالعه کتاب در جمله‌سازی توانمند شوند یا در املاء پیشرفت کنند هرچند که به آن می‌رسند. هدف ما این است که بچه‌ها با یک فضای دلنشین و یک شرایط مناسب مواجه شوند و هدف این نیست که حجم کاری فرزند را با کتاب زیاد کنیم تا فرزندان از آن گریزان شوند. بعد از اتمام دوره ۲۰ روزه یک ارزیابی صورت خواهد گرفت و نقاط ضعف و قوت را برای مراحل بعد شناسایی و رفع کرد. ما با ایجاد فضاهای جنبی می‌توانیم دانش آموز را به مطالعه علاقه‌مند کنیم. در انتخاب کتاب به رده سنی تا حد امکان اهمیت داده شده ولی اگر اشتباه شده بود حتماً به مسئولین گزارش دهید تا برطرف شود. همچنین کتاب می‌تواند برای اوقات فراغت فرزندان شما نیز بهترین کمک کننده باشد و گزینه خوبی است. اگر برای خانواده‌های عزیز مقدور است اولین و دومین جلد کتابی که به دست آنها رسید و جلد نداشت را جلد کنند زیرا دوام کتاب‌ها بالا می‌رود و بیشتر قابل استفاده است. این طرح همچنین می‌تواند کمک کند که فرزندان به غیر از موارد لازم به سراغ استفاده زیاد از موبایل نروند.

استاد صادقی:

درس قرآن مهمترین درسی است که فرزندان تا وقتی در مدارس تحصیل می‌کنند دارند و این کتاب، کتاب بسیار مفید و محترمی است. توصیه می‌شود والدین حتماً مقدمه و نکات اول کتاب قرآن را مطالعه کنند زیرا نکات قابل توجهی در آن ذکر شده که بسیار مفید است. برکت قرآن در احترام به قرآن است و فرزند ما مشاهده می‌کند که ما به قرآن اهمیت می‌دهیم و او هم یاد می‌گیرد. این کتاب یک کتاب کارگاهی و راحت است ولی اگر به همین هم اهمیت داده نشود بعداً افسوس خواهیم خورد. فرزندان ما قلب و دل ساده و صاف تری از ما دارند و تأثیرپذیری بیشتری دارند و بسیار مستعد یادگیری هستند و اگر به وادی حفظ قرآن کشیده شوند خودشان هم حفظ می‌شوند و در پناه قرآن هستند. در کنار قرآن آیه‌های اول بعضی ادعیه هم باید به بچه‌ها آموزش داده شود و دارالقرآن مدرسه سرفصل‌هایی برای این موضوع دارد و البته که این موضوعات یاری والدین را نیز می‌طلبد تا یادگیری کامل صورت بگیرد.

پایان مبحث جلسه عمومی مادران

دبستان یک ۱۴۰۲/۹/۲۹